

Svar (3/4 91):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Ulønnet beskæftigelse i offentligt anerkendte humanitære organisationer – herunder Røde Kors – betragtes som udgangspunkt ikke som arbejde. Der skal derfor ikke ske fradrag i dagpengene, så længe deltagelsen i organisationens arbejde er af beskedent omfang og af tilfældig karakter, således at organisationen ikke er indstillet på den pågældendes arbejdskraft, og så længe der alene anvendes ulønnet arbejdskraft til de omhandlede aktiviteter. Endvidere forudsættes det, at den lediges arbejdsindsats ikke har et større omfang end de andre deltageres indsats.

Jeg mener, at der hermed er sikret rimelige udfoldelsesmuligheder også for ledige, men det må ske på en sådan måde, at udbudet af arbejde ikke begrænses ved, at ledige udfører opgaver, som ellers ville blive udbudt som egentligt lønnet arbejde.

De gældende regler indebærer derfor, at der sker fradrag i dagpengene i forbindelse med aktiviteter, der efter deres art medfører indtægt, således at beskæftigelse med disse aktiviteter normalt vil blive udbudt som egentligt lønarbejde.

Langtidsledige i jobtilbud betragtes i alle tilfælde som lønnet arbejdskraft, uanset om det er kommunen eller organisationen, der aflønner den langtidsledige.

Arbejdsløshedsdagpenge skal erstatte tabt arbejdsindkomst som følge af ledighed, men derimod ikke det »tab« af arbejdsindkomst, der skyldes, at en organisation ikke lønner for arbejdskraften.

Spm. nr. S 348

Til *justitsministeren* (13/3 91) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om han vil foranledige, at der bliver rejst tiltale mod lovbyrderne og disses bagmænd, der står bag påbegyndelsen af det kommende stormoskébyggeri på Amager?«

Begrundelse

Af dagspressen, Ekstra Bladet den 13. marts 1991, fremgår det, at lejeren af grunden allerede har påbegyndt bygningen af stormoskeen, idet han allerede nu har ryddet grunden for træer m.m.

At påbegynde byggeriet, allerede før fristen for indsigelse til overborgmesterens kontor udløber, og før der foreligger en byggetilladelse, turde i allerhøjeste grad være en lovovertrædelse, der bør få konsekvenser for lovbyrderne,

Svar (27/3 91):

Justitsministeren (Engell):

Vurderingen af, om der i et konkret tilfælde skal indlædes strafferetlig forfølgning eller politimæssig undersøgelse, foretages efter retsplejeloven af anklagemyndigheden og politiet.

Det kan endvidere oplyses, at politiet, såfremt man bliver bekendt med oplysninger, der tyder på, at der er begået et strafbart forhold, vurderer, om der på baggrund af de foreliggende oplysninger er grundlag for at iværksætte en strafferetlig undersøgelse.

Af principielle grunde finder Justitsministeriet ikke at burde udtale sig om, hvorvidt der i en konkret situation er udvist et strafbart forhold, da eventuelle afgørelser i sagen vil kunne indbringes for ministeriet som klageinstans.

Spm. nr. S 351

Til *udenrigsministeren* (13/3 91) af:

Hanne Severinsen (V):

»Hvilke konsekvenser for Øst-Vest-forhandlingerne om nedrustning og afspænding kan det efter udenrigsministerens opfattelse få, at Sovjetunionen tilsyneladende krænker Paristraktaten af 18. november 1990 om paritet, hvad angår konventionelle våben og mandskabsstyrker i Europa?«

Begrundelse

Den 18. november 1990 indgik Øst og Vest i Paris en aftale vedrørende konventionelle styrker i Europa, som skulle være grundlaget for senere aftaler. Traktaten er endnu ikke ratificeret i alle lande, og mange tøver, fordi Sovjetunionens militær tilsyneladende krænker Paristraktaten.

Ifølge den internationale presse drejer det sig navnlig om 4 punkter:

1) Sovjetunionen har – tilsyneladende uden grund i virkeligheden – forhøjet de tidligere oplyste våbental pr. januar 1989, så reduktionerne får mindre virkning for Sovjetunionen, end det var tilset.